

Udílení svátostí nemocným (YOUCAT 243; 244; 245)

Učení církve v katechismu

YOUCAT otázka 243: Komu je určena svátost nemocných?

Odpověď: Svátost nemocných může přijmout každý věřící člověk, který se ocitá v kritickém zdravotním stavu či situaci, který se chystá na operaci, nebo který trpí dlouhodobým onemocněním.

YOUCAT otázka 244: Jak se slaví svátost pomazání nemocných?

Odpověď: Podstatou obřadu této svátosti je modlitba spojená s pomazáním čela a rukou nemocného posvěceným olejem.

YOUCAT otázka 245: Jaké účinky má svátost nemocných?

Odpověď: Svátost nemocných uděluje útěchu, pokoj a sílu a nemocného v jeho nouzi a utrpení spojuje hlubokým poutem s Kristem. Vždyť náš Pán sám na svém těle prožil náš strach a úzkosti i naše bolesti.

U mnohých tato svátost vede k tělesnému uzdravení.

A chce-li si Bůh někoho povolat k sobě, dává mu v této svátosti sílu ke všem tělesným i duševním zápasům na jeho poslední cestě.

Nemohl-li se nemocný vyzpovídat, působí svátost nemocných také odpuštění hříchů.

Návštěvy nemocných

Žijeme v době, kdy se hodně spěchá. Často chceme či musíme stihnout mnoho věcí a tak nám zbývá málo času na osobní setkání s druhými lidmi.

Kolikrát se přistihneme, že jim voláme či je navštěvujeme, jen když sami něco potřebujeme. Abychom zavolali někomu jen tak, že ho máme rádi a chceme ho potěšit, to se vytrácí.

A nejohroženější skupinou, na kterou máme nejméně času, jsou nemocní. Pokud se o ně nemusíme starat protože jsou součástí naší domácnosti, často ani nevíme, že kolem nás jsou.

Kdy jsem naposledy navštívil nějakého nemocného jen tak, abych ho potěšil a povzbudil? Abych mu připomněl, že ho mám rád?

Návštěva nemocných je jedním z důležitých projevů křesťanské lásky (o které hovořilo dnešní druhé čtení – 1 Jan 3, 18-24).

Neměla by být jen setkáním, kde nemocného politujeme, ale měla by být spojena s modlitbou, ve které nemocného povzbudíme.

Návštěva nemocného z pohledu kněze

Jako v každém povolání i v kněžství jsou některé úkoly náročnější a některé příjemnější. A k té druhé skupině patří návštěvy nemocných.

Málokde se kněz setká s takovým vděkem a láskou jako u nemocných.

Pro mě a věřím že i pro ostatní kněze je návštěva nemocných radostí a povzbuzením. Je krásné prožívat s nemocnými radost z Krista, který jim přináší posilu, útěchu, naději a pokoj.

Jako pohazení mi znějí slova jedné babičky, kterou navštěvuji a která se po svatém přijímání začne usmívat a opakuje slova: „Ježíši, děkuji ti, že jsi přišel, já jsem tak šťastná, já jsem tak šťastná.“

Takovou víru a lásku k eucharistickému Kristu bych přál prožívat každému.

Ať už se modlíte s nemocným, nebo ho poprosíte, aby se na nějaký úmysl modlil, vždy to přinese veliké požehnání.

Modlitba nemocných má obrovskou sílu, protože je spojena s obětí a utrpením. Kdykoli jsem prosil nemocné, aby se za něco přimlouvali, vždy to dobře dopadlo.

Nemocní tvoří nesmírně důležitou součást církevního společenství.

Toto vše říkám proto, abyste se nebáli pozvat kněze k nemocným.

Pro obě strany je vzájemné setkání velikým povzbuzením.

Obvyklá obava, že by se nemocný bál, že už umře, je zbytečná.

Modlitby, které se s ním kněz modlí, jsou zaměřeny k prosbě o uzdravení a o pomoc při snášení nemoci a nakonec nemocného určitě povzbudí.

Nemocní se někdy bojí kněze jako my se bojíme zubaře, ale po návštěvě tento strach vystřídá radost, která pak nemocného posiluje.

I když je nemocný ve vážném stavu a třeba nekomunikuje, zavolejte kněze, ať se pomodlí, aby nemocný nezůstal bez svátostné pomoci v nejtěžších chvílích svého života.

Pozvat kněze se svátostmi, znamená pozvat Krista!

Kněz nabízí nemocnému tři svátosti, které mu mohou pomoci.

Svátost smíření, svátost pomazání nemocných a svátost eucharistie.

Nemocný přijímá ty svátosti, které jsou pro něj v dané chvíli aktuální.

Svátost eucharistie může nemocnému přinášet i pověřený laik a je moc dobré, když se ve farnosti k této službě někdo odhodlá a nabídne.

Co připravit k udělování svátosti nemocných, jak setkání probíhá

Pokud jde o svaté přijímání doma mimo mši, připraví se na vhodný stůl, bílý ubrus, svíčky a kříž.

Je dobré nachystat i sklenici čisté vody na zapití svatého přijímání.

Pokud je to možné, měl by se dodržet hodinový eucharistický půst od jídla.

Po příchodu a vzájemném pozdravu může nemocný přistoupit ke svátosti smíření.

Pokud byl u zpovědi nedávno, nebo už se vyzpovídat nemůže, začíná obřad společným úkonem kajícího.

Následuje čtení z Písma s krátkým vysvětlením a přímluvy.

Pak začíná vlastní obřad pomazání nemocných.

Kněz vzkládá na nemocného ruce a chvíli se potichu modlí.

Poté s příslušnou modlitbou pomaže nemocného posvěceným olejem na čele a na rukou.

Následuje modlitba Páně, modlitba Beránku Boží a svaté přijímání, které je zakončeno modlitbou kněze.

Na závěr kněz udělí požehnání nemocnému i všem přítomným.

Toto je základ obřadu, který může být doplněn o další modlitby či zpěv.

Vše záleží na možnostech a zdravotním stavu nemocného, na kterého je potřeba brát největší ohled.

Závěr

Mezi skutky křesťanské lásky patří navštěvování a modlitba s nemocnými a také jak jsme si připomněli i pozvání kněze, který k nemocnému přichází ve jménu Krista.

Milovat nemocné a sloužit jim, je jako milovat Krista a sloužit jemu.

Jak říkal svatý Benedikt:

„Péče o nemocné musí být povýšena nade všechno: Má se jim sloužit tak, jako by to skutečně byl Kristus sám.“

Kdo slouží nemocnému jako Kristu, dostane také od Krista odměnu.

Amen.